

הוי"ה פשוט ומלא ומלא דמלא שיש בו מ"ב אותיות ועולה מ"ה ומ"ב גימטריא פ"ז,
לְמַהּוּי בִּיקְרוּי מְתַעֲטָרָא שיהיה מעוטר בכבודו כראוי לו כי אז נשלם ז"א
 בסוד ששני"ם חסר ו' כי האיברים והגידים הם תרי"ג עם פ"ז עולה ששני"ם והו' החסרה היא
 ז"א עצמו שמקבל את כל המוחין האלו. **וְרָזָא דָּא הוּי דְכְתִיב שׁוֹשְׁנִים,**
רָזָא דְכָל אֵינּוֹן שְׁיִיפִין דְּעִילָא וְתַתָּא וזהו הסוד שכתוב ששנים
 שהם סוד כל התרי"ג אברים דזו"ן. **וְרָזָא דְהָהוּא פִּז,** **עֲטוּרָא**
דְּמְתַעֲטָרָא וְסִלְקָא מְבִינִייהוּ וסוד של אותו הפ"ז היא העטרה המתעטרת
 ועולה מביניהם והם הבירורים שעלו מבין החיצונים ונעשו להם מוחין, **וְכִלְאָא אִיהוּ**
בֵּיהּ והכל נכלל בו"א.

אשרי מי שקורא קריאת שמע בכוונה הראויה ומיחד את זו"ן ומקרבם זה לזה
 כעין הקרבנות

בְּהַנִּי שׁוֹשְׁנִים אֵית בָּהּ שִׁית מְאָה וְתִלְיָסָר פְּקוּדִין באלו
 השושנים רמוז התרי"ג מצוות שהם רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה,
דְּאֵינּוֹן שְׁיִיפִין דְּתַרִּין סְטָרִין שהם כנגד איברי זו"ן, **רָזָא דִּיהוּהּ**
אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד. בסוד ה' אחד היינו רמ"ח עשה המתקן איברי ז"א ושמו אחד
 הם השס"ה ל"ת המתקנים איברי הנוק' (דף רס"ג ע"ב) **וְאֵית בֵּיהּ סְלִיקוּ**
דְּהָהוּא פִּז, דְּקָא סְלִיק מְבִינִייהוּ ויש בז"א גם את העלייה של
 הבירורים שנבררו מבין החיצונים ונעשים כתם פ"ז. **וּבְכָל אַתָּר דְּאֵינּוֹן**
מְשַׁתְּבְּחִין ובכל מקום שאלו החיצונים נמצאים בעוונות התחתונים, **הָהוּא**
סְלִיקוּ עַלְאָה אֲשַׁתְּבַּח מְבִינִייהוּ לְאַסְתְּלִקָּא ז"א שהוא בסוד
 הלימוד היומני

עליה עולה מביניהם. **וְרָאָה דָּא** וזה סוד (שיר השירים ב) **תַּפְּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר** הוא ז"א שיש בו ג' גווני חג"ת כתפוח שיש בו ג' גוונים והוא בין עצי היער בחינת החיצונים. **וְשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים** ושושנה היא בחינת הנוק' בין הקלי' שהם חוחים. **דָּא וְדָא אֶצְטְרִיךְ לְאַסְתִּלְקָא כַּחְדָּא בִּיחֻדָּא שְׁלָיִם**. והביורורים של שניהם צריכים לעלות יחד כדי להיות כאחד ביחוד שלם **זְבָאָה אִיהוּ מֵאן דְּקָרִיב קָרְבָּנִין אֱלִין** אשרי מי שקורא קריאת שמע בכוונה הראויה ומיחד את זו"ן ומקרבם זה לזה כעין הקרבנות, **וְדָאֵי לְרַעוּא לִיְהוּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְדָאֵי** ודאי יעלה לו לרצון לפני השי"ת בעולם הזה ובעולם הבא.

מצות יראת ה' – יראת הרוממות בדרך כלל

פְּקוּדָא לִירָאָה (ה) בְּאַרְחַ כְּלָל, וּבְאַרְחַ פְּרָט. מצוות יראת ה' ליראה אותו בדרך כלל היינו יראת העונש ובדרך פרט והיינו יראת הרוממות **וְהָא יִרְאָה אֹוּקִימָנָא, בְּגִין דְּאִית עֲלִיָּה דְּבַר נֶשׁ לְדַחְלָא מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר** וזאת היראה כבר ביארנו לפי שיש מצוה על האדם לירא תמיד מלפני הקב"ה. **כְּמָה דְּאֵת אֲמַר** כמו שכתוב, (דברים כח) **לִירָאָה אֵת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וּבְגִין יִרְאָה דָּא, יִסְתַּמֵּר בְּאַרְחֻי** ובזכות שירא מה' יזהר בדרכיו שלא לחטא. **וְיִרְאָה, אֲתֵר הוּא דְּאֶקְרִי יִרְאָה** יש מקום הנקרא יראה והיא המלכות, **בְּגִין דִּתְמֵן שְׂרִיא דַּחְלָא דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא** כי שם הלימוד היומני

שורה יראת ה' הואיל והיא בעלת הדין וממנה באות הפורענויות והיא הנקראת מקדש, אִיהוּ יִרְאֵת יְהוָה לְדַחֲלָא מְנִיָּה היא נקראת יראת ה' וצריך לירא ממנה, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְכִתִּיב וזהו הסוד שכתוב, וּמִמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ היא המלכות הנקראת מקדש בְּהֵאֵי יִרְאָה שְׂרִיא פּוֹלְסָא דְנוֹרָא, לְאֶלְקָאָה לֹזֵן לְחַיִּיבֵיא, דִּלְא נְטָרִין פְּקוּדֵי אֲזַרְיִיתָא בזאת המלכות הנקראת יראה יש שבט של אש הנועד להלקות את הרשעים שלא שומרים מצוות התורה וְעַל דָּא בְּאַרְחַ פְּלִל, אִית לְדַחֲלָא ולכן

באורח כלל צריך לירא ממנה וזה יראת העונש.

יראת הרוממות בדרך פרט הבאה מאהבה

וּבְתַר בְּאַרְחַ פְּרָט ואח"כ צריך להגיע ליראת הרוממות היא יראה בדרך פרט, כִּד יַדַּע בְּר נֶשׁ מֵאֵן אִיהִי יִרְאֵת יְהוָה וזה בא כאשר האדם משיג מי היא יראת ה' המלכות, וְדָא אִיהוּ דִּחֲלָא דְחַבִּיבוּתָא ואז הוא אוהב וירא ממנה יראת הרוממות הבאה מהאהבה, דְּאִיהִי עֵיקַר וִיסוּדָא לְמַרְחָם לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא והיא העיקר והיסוד של עבודת ה' לאהוב את השי"ת. (פְּתָר) הֵאֵי יִרְאָה עֵבִיד לְנְטָרָא כָּל פְּקוּדֵי דְאֲזַרְיִיתָא זו היראה עושה שהאדם יקיים את כל מצוות התורה, לְמַהוּי בְּר נֶשׁ עֵבֵד נְאֻמָּן לְגַבִּי קְדֻשָּׁא בְּרִידָּהּ הוּא פְּדִקָּא יָאוּת ושיהיה האדם עבד נאמן להשי"ת כראוי כי כאשר האדם ירא רק מהעונש הרי הוא מחפש רק לצאת ידי חובה כדי שלא יענישו אותו אבל כשהאדם אוהב את השי"ת אז הוא תמיד מחפש

לעשות רצונו באופן היותר מושלם כדי לעשות לפניו נחת רוח ואז הוא עובד את ה' בכל

ליבו ורצונו ולא רק מחפש לצאת יד"חניג]. • (יִרְאָה)

אור הרשב"י

[יג] כי אהבת השי"ת היא המביאה לאדם לרצות לצאת ידי חובת כולי עלמא ושלא ליכנס בקולות ומחלוקות. וכמו שביאר הרמח"ל זיע"א במסילת ישרים (פרק יח) בביאור מידת החסידות וז"ל: הנה שורש החסידות הוא מה שאמרו זכרונם לברכה (ברכות יז, א) אשרי אדם שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו. והענין הוא כי הנה המצות המוטלות על כל ישראל כבר ידועות הן וחובתן ידועה עד היכן היא מנעת, אמנם מי שאוהב את הבורא יתברך שמו אהבה אמיתית לא ישתדל ויכוין לפטור עצמו במה שכבר מפורסם מן החובה אשר על כל ישראל בכלל, אלא יקרה לו כמו שיקרה אל בן אוהב אביו שאילו יגלה אביו את דעתו גילוי מעט שהוא חפץ בדבר מן הדברים, כבר ירבה הבן בדבר ההוא ובמעשה ההוא כל מה שיוכל. ואף על פי שלא אמרו אביו אלא פעם אחת ובחצי דיבור, הנה די לאותו הבן להבין היכן דעתו של אביו נוטה לעשות לו, גם את אשר לא אמר לו בפירוש, כיון שיוכל לדון בעצמו שיהיה הדבר ההוא נחת רוח לפניו ולא ימתין שיצוהו יותר בפירוש או שיאמר לו פעם אחרת.

והנה דבר זה אנחנו רואים אותו בעינינו שיולד בכל עת ובכל שעה בין כל אוהב וריע, בין איש לאשתו, בין אב ובנו, כללו של דבר

בין כל מי שהאהבה ביניהם עזה באמת. שלא יאמר לא נצטויתי יותר, די לי במה שנצטויתי בפירוש, אלא ממה שנצטווה ידון על דעת המצוה וישתדל לעשות לו מה שיוכל לדון שיהיה לו לנחת. והנה כמקרה הזה יקרה למי שאוהב את בוראו גם כן אהבה נאמנת, כי גם הוא מסוג האוהבים ותהינה לו המצות אשר צווים גלוי ומפורסם לגילוי דעת לבד לדעת שאל הענין ההוא נוטה רצונו וחפצו יתברך שמו, ואז לא יאמר די לי במה שאמור בפירוש, או אפטור עצמי במה שמוטל עלי על כל פנים, אלא אדרבא יאמר כיון שכבר מצאתי ראיתי שחפצו יתברך שמו נוטה לזה, יהיה לי לעינים להרבות בזה הענין ולהרחיב אותו בכל הצדדין שאוכל לדון שרצונו יתברך חפץ בו, וזהו הנקרא עושה נחת רוח ליוצרו עכ"ל.

וראה מה שכתב הרא"ש (בפירושו למסכת כלים פ"י מ"א): וזה מוסר גדול שמן הראוי לכל אדם להתמיר אע"פ שהיה האמת להיפך עכ"ל. ומרן החיד"א בספר לב דוד (פרק ל אות ט) כתב: כל מעשיו ובפרט בלילה הקדושה הלזו (ליל הסדר) ידקדק שיהיו אליבא דהלכתא, ולצאת יד"ח אליבא דכו"ע, בשגם כל ימי חלדו כל פינות שהוא פונה יהיו לצד ימין ולא יתפוס קולות עכ"ל.

ובכף החיים (סימן קנח אות כה) כתב: ועיין